

Quan una idea neix

- 3 de Juliol de 2011
- Autor: Víctor Caparrós
- Publicat a: "Tota la Sagrera"

Necessitat, dependència, pobresa, molta pobresa, tristesa, solitud, abandó, **marginació social** i inhumana... Tots aquests substantius són molt a prop de tots nosaltres. Molt sovint caiem en la trampa de pensar que aquestes paraules només es presenten en ciutats allunyades, en barris desconeguts en què no hi fem el nostre dia a dia. Però, ¿i si us dic que poden ser els nostres veïns, el senyor que ens trobem assegut al banc de la Plaça Masades cada dia, el noi que regira la brossa dels Jardins d'Elx a la tarda al voltant de les sis, la senyora que, amb el carret de la seva filla, passeja amb normalitat aparent pel carrer de la Sagrera, la noia a qui, estirada, sola al Parc de la Pegaso, se li escapa una llàgrima? Us podríeu creure que tota aquesta gent, veïna nostra, també es podria definir amb aquestes paraules?

Desgraciadament, **la crisi** que ens ha envaït de manera quasi imperialista des de fa ja un parell d'anys és una crisi dels pobres. Alguns empresaris sense escrúpols s'aprofiten de la situació per accelerar l'atur dels treballadors. Les xifres no cal que les reproduïxi, són esgarrioses i, si donem un cop d'ull al nostre barri, veiem com, a la parada de metro en què baixem, hi puja algú que demana o persones venent *klínex* quan el semàfor es posa vermell. Això realment és molt trist.

Davant d'aquest panorama hi ha tres opcions: **ser cec**, tenir petits problemes de vista o bé veure-hi i estar bé. Ser cec és ni tan sols voler mirar aquella pobresa que ens rodeja, ni tan sols admetre que hi ha pobres al nostre voltant i així, si no ho veuen, són coixos d'actuació ja que ho neguen i dormen tan tranquils. Tenir petits **problemes de vista** són aquells que veuen que hi ha una mica de pobresa al barri, però que tampoc n'hi ha per a tant i que no malgastaré el meu temps per ajudar a qui tampoc necessita el meu temps. L'última opció reconec que no és la més còmoda, és **veure-hi clar**, veure la pobresa que hi ha en el nostre barri, veure que no tot és de color de rosa pels nostres carrers i, a més a més, actuar, posar-se en moviment, si ho voleu els més escèptics, és "perdre" una hora setmanal que a molta gent li podria significar la possibilitat de veure el sol (amb tot el respecte al col·lectiu d'invidents visuals, en aquest paràgraf té un sentit totalment metafòric).

La idea ha de sorgir de les profunditats del poble, que ha de sortir de cor, ha de ser un pacte de totes les persones, comunitats, col·lectius i entitats del nostre barri. Un enorme moviment social que permeti cobrir totes les necessitats de tots els qui

pateixen a la Sagrera. Una gran onada que doni de beure aquelles persones que estan assedegades.

Així neix la idea d'aglutinar esforços en el que ja podem anomenar **La Sagrera Es Mou**, aquest és el vent que ha de posar en marxa la gran onada, les cames que han de permetre començar el gran moviment. La idea ens permet somniar a erradicar la pobresa, l'exclusió social i la solitud dels nostres veïns i veïnes. La idea no es troba en el nostre interior sinó que es propaga per l'aire, s'expandeix començant per la parròquia de Crist Rei, baixa per Jardins d'Elx i per Martí Molins, es penja dels balcons de la plaça Masades, va a gran velocitat pel carrer de la Sagrera, està a les branques dels arbres i al llac del Parc de la Pegaso. És transportada per la suau brisa que aquest matí primaveral us frega la cara de forma quasi imperceptible. Us repto que us fixeu en aquest ventet i penseu com us rodeja; si esteu atents, podreu veure la idea com penetra al vostre pensament.

La Sagrera Es Mou és una entitat formada per persones amb perfils diferents però amb un mateix camí que, a partir de comissions de treball, engegarem l'objectiu que se'ns posi al davant. Ara mateix, La Sagrera Es Mou ja està en marxa. La comissió de les Festes de la primavera de la Sagrera està preparant la nostra presentació en els carrers, **estem organitzant un gran banc d'aliments** per aquestes dates, per ajudar la parròquia perquè pugui ampliar el ventall de famílies que necessiten aliments més bàsics.

A més, **hi ha un projecte** que ens il·lusiona especialment, que és el **de recollida d'aliments frescos al mercat de Felip II**. Això significaria convertir el nostre mercat en el primer de tota Barcelona de fer una acció com aquesta. Una comissió ja treballa per aconseguir-ho.

El treball en comissions permet fer que hi hagi un grup de gent dins de l'entitat que s'encarregui d'organitzar actes i col·laboracions diverses. Així el funcionament és més àgil i eficient; a més, permet donar resposta ràpida a dificultats que sorgeixin.

Estem esperançats de fer coses molt grans pel nostre barri, **som gent amb idees noves**, amb ganes d'erradicar la pobresa de la Sagrera. **Invitem a tothom a formar part del projecte**: totes les actituds democràtiques, sense ànim de lucrar-se individualment, i l'aportació d'idees innovadores hi tindran cabuda.

Aquesta esperança vol arribar a **totes les persones que fan vida a la Sagrera**, que viuen en aquest barri, a **totes les entitats** que engrandeixen l'activitat dels sagrerencs i sagrerencques, i també esperem que penetri per les balconades de

l'Església, que tan ha fet pel barri. Us animo a formar part d'aquest moviment, us animo a ser la gota d'aigua que transportarà l'onada.

A títol personal estic molt i molt orgullós de veure com el meu barri té aquesta capacitat de moviment; de veure com les persones tenen als ulls aquesta brillantor que es transmet; de somriure d'aquella manera que fa que tots somriguem. Per què no contagiar això a totes les persones de la Sagrera per **construir el millor barri de Barcelona?**